तस्माद्वैदिकैः सर्व्वैरेते मन्त्राश्चतुर्होतार इत्युच्यन्ते। चत्वारो होमकर्त्तारो येषु मन्त्रेष्विति व्युत्पत्त्या तेषां मन्त्राणां चतुर्होतृनाम सम्पन्नम् ॥

एतेषां मन्त्राणां तदभिमानीदेवतातादात्म्यज्ञानेन समृद्धिफलं दर्शयति। "सोमो वै चतुर्होता। अग्निः पञ्चहोता। धाता षड्ढोता। इन्द्रः सप्तहोता [१]। प्रजापतिर्दशहोता। य एवं चतुर्होतृणाम्ऋद्धिं वेद। ऋध्नोत्येव" इति। यथोक्ता सोमादिदेवता रूपकमेव मन्त्राणां समृद्धिः ॥

पुनरपि चतुर्द्धाफलप्रदर्शनेन प्रशंसति। "य एषामेवं बन्धुतां वेद। बन्धुमान् भवति। य एषामेवं क्लृप्तिं वेद। कल्पतेऽस्मै। य एषामेवमायतनं वेद। आयतनवान् भवति। य एषामेवं प्रतिष्ठां वेद [२]। प्रत्येव तिष्ठति" इति। बन्धूनां समूहो बन्धुता। यथा लोके ब्राह्मणाः क्षत्रियाः भारद्वाजगोत्रीया इत्येवमेतेनोपाधिना व्यवह्रियमाणाः परस्परं बन्धवः। एवमेतेऽपि मन्त्रा एकेन होतृत्वोपाधिना व्यवह्रियमाणत्वात् परस्परं बन्धवः। तत्समूहं बन्धुभावं यो वेद सोऽयं बहुभिर्बन्धुभिर्युक्तो भवति। क्लृप्तिरनुष्ठानजपहोमादिकम्। तद्वेदिनः स्वाभिमतमन्त्रक्रिया कल्प्यते निष्पाद्यते। आयतनं तदनुष्ठानाधारभूतमग्निहोत्रादिकं कर्म्म। तच्च पूर्व्वमेवोदाहृतम्, अग्निहोत्रं वै दशहोतुर्निदानमित्यादिना। तद्वेदिता निवासस्थानं लभते। प्रतिष्ठाफलमाह वीरो जायत इत्यादिकम्। तद्वेदिता धनादिभिः प्रतिष्ठितो भवति ॥